

ገጽ 46-1ጫ

ጠቃሚ ምክር “ችግራን መፍታት አቃተኝ” ለሚሉ

ዓለም ችግር ሞልቷል፤ ከችግር ነጻ የሆነችበት ጊዜ ፈጽሞ የለም። ሰዎች የራሳቸውንም ሆነ የሌሎችን ሰዎች ችግር ለመፍታት ሙከራ ያደርጋሉ። ችግሮች እንደ ሙብዛታቸው መጠን በዚያው መጠን ብዙ ልክ ያሆኑ መድኃኒቶችም አሉ። አንድ ጊዜ አንድ መኖር የሰለጠኑ ሰው እርዳታ ለመፈለግ ወደ አንድ የሥነ አዕምሮ ሀኪም ወደሆነ ሰው ሄዶ እንዲህ አለው፤

ሰው-ዬው፦ “ደክተር! የመኖር ፍላጎቴ ፈጽሞ ጠፍቷል። ኑሮ በጣም አስቸጋሪና የተወሳሰበ ሆኖብኛል። ብዙ ችግር አለብኝ። ብቻል በመዞር ላይ ያለችውን ይህኛን ዓለም አንድ ጊዜ አስቁሜ ወርጄ መሄድ የምፈልግበት ጊዜ አለ” አለው።

ሀኪሙ፦ “ችግርህ ይገባኛል፤ ችግር ያለብህ አንተ ብቻ ሳትሆን ሁላችንም የራሳችን ችግር አለን። ከምትሸከረከረዋል ዓለም ለቀህ ከመውረድህ በፊት ግን ኮትራትህን አሳድሰህ እንደገና በኃይል ብትሞክር ጥሩ ነው። እንደምታውቀው የሰው ሕይወት እንደ ‘ጥሩምባ’ ነው ምክንያቱም የምንቀበለው ልክ በሰጠው መጠን ነው” አለው።

ሰው-የው፦ ሀኪሙን በደንብ ካዳመጠ በኋላ “ታዲያ ምን አድርግ ነው የምትለኝ?” ሲል ጠየቀው።

ሀኪሙ፦ “በሳምንት አንድ ጊዜ እየመጣህ የሚረዱህን ምክር ልስጥህ” አለው።

ሰው-የው፦ “ይሄ ምን ያህል ጊዜ ይፈጃል?”

ሀኪሙ፦ “አንድ ዓመት ያህል”

ሰው-የው፦ “ለዚህ አገልግሎትህ ምን ያህል ታስከፍለኛለህ?”

ሀኪሙም ሌሎችን የሚያስከፍለውን የተወሰነ ሂሳብ ነገረው ሰው-የውም ለጥቂት ደቂቃ ጸጥ ብሎ ካሰበ በኋላ ሰው-ዬው፦ “እርግጥ ነው። ይሄ የአንተን ችግር ያቀልልሃል፤ የእኔንስ?” አለው።

አማኝ በችግርና በመከራ ውስጥ እንደሚያልፍ ወንድም ከችግር ነጻ ሆኖ የማይኖር መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ሥፍራ ይናገራል። “ወዳጆች ሆይ! እንደ እሳት በሚፈተን መከራ ውስጥ ስትገኙ ያልተለመደ እንግዳ ነገር እንደደረሰባችሁ አድርጋችሁ አትደነቁ፤ ይልቅስ እርሱ በሚገለጥበት ጊዜ እጅግ ደስ እንዲላችሁ የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች በሆናችሁበት መጠን ደስ ይበላችሁ” (1ኛ ጴጥሮስ 4፥12-13)።

ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶቻችን ከችግርና ከመከራ ነጻ አልነበሩም። እኛም ከእነርሱ አንለይም። ዳዊት ሕይወቱ በመከራ የታሸ ነበር። ብዙ ዘመን ሕይወቱን በሩጫና በሽሽት አሳልፏል። ጠላቶቹ ሊያጠፉት ብዙ ሞክረዋል። ራሱ ስለነበረበት ችግር ሲናገር “በጣም በርትተውበኝ ከነበሩት ከኃይለኞች ጠላቶቼና ከሚጠሉኝ ሰዎች ሁሉ እጅ እግዚአብሔር አዳነኝ። እኔ በተቸገርኩበት ጊዜ በጠላትነት ተነሱብኝ እግዚአብሔር ግን ጠበቀኝ። እግዚአብሔርም ረድቶ ከአደጋ አወጣኝ። በእኔ ደስ ስለተሰኘም ከአደጋ የማመልጥበትን ሰፊ መንገድ ከፈተልኝ” (መዝሙር 18፥17-19) አለ። ሌላው በመከራ የታሸው ሰው ጳውሎስ ነው። ጳውሎስ “እንዳልታበይ ሥጋይ እንደ እሾህ የሚወጋ ሥቃይ ተሰጠኝ” ይላል (2ኛ ቆሮንቶስ 12፥7)። ጳውሎስ “እሾህ” ብሎ የሚጠራው መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሆነ በግልጽ ስለማይናገር ምን እንደሆነ በግልጽ አናውቅም። ይህንን እንዳናውቅ የሆነበት እግዚአብሔር ልዩ ምክንያት ይኖረዋል። ምናልባት በግልጽ ብናውቅ ኖሮ ጳውሎስ “እሾህ” የሚለው “እኔን አይመለከትም” በማለት መቀበል ያቅተን ነበር። ጳውሎስ ይህ እሾህ እንዲወገድለት በተደጋጋሚ ቢጸልይም “የእኔ ኃይል የሚገለጠው በአንተ ደካማነት ስለሆነ ጸጋይ ይበቃሃል” አለው እንጂ እሾሁን ከሕይወቱ አላስወገደለትም።

ጳውሎስም “ጸጋህን አጥቼ ከምኖር ጸጋህ የተቀላቀለበት እሾህ ይሻለኛል” በማለት በደስታ ተቀበለው።

ከዚህ ሌላ ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ተገርፎአል፤ በዱላ ተደብድቧል፤ በድንጋይ ተወግሯል፤ በመርከብ አደጋ ተጎድቷል፤ ከሃሰተኞች አማኞች አደጋ ደርሶበታል፤ በረሃብና በውሃ ጥም ተጨንቆአል። ይሁን እንጂ ጳውሎስ “እነዚህ ሁሉ ከክርስቶስ ፍቅር ሊለዩኝ አይችሉም፤ እነዚህ ሁሉ ለበጎ እንደሚውሉ አውቃለሁ” አለ። ለመሆኑ ችግሮቻችን ምን ዓይነት ይሆኑ ይሆን? ከብዙዎቹ መካከል ጥቂቶቹ፦

1. ያልጠበቅነው የሕይወት ሽንፈት፣ ይሆናል ብለን የጠበቅነው ነገር ሳይሳካልን ሲቀር፤
2. ጤና ማጣት፣ ክርስቲያን ፈጽሞ አይታመምም” የሚለውን አጉል ትምህርት አናምንም። ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች በህመም ውስጥ አልፈዋል፤ ማለፍ ብቻ ሳይሆን ጤና ማጣቸው ወደ አምላካቸው የበለጠ አስጠግቷቸዋል።
3. የምንወደውን በሞት ማጣት፣ በሀዘን ሸለቆ ውስጥ የምናልፍበት ጊዜ አለ። የሚያስደስተው በዘመናት ሁሉ ፈጽሞ የማንረሳውን ዓይነት ትምህርት የምናገኘው ብዙ ጊዜ በዚህ ሁኔታ ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ ነው።
4. በምንወዳቸው ሰዎች መጎዳት፣ በእኛ ወገን ናቸው በምንላቸው፣ በምንታመንባቸው ሰዎች አልፎ አልፎ መጎዳት ይደርስብናል። “...በወዳጄ ቤት የቆሰልሁት ነው” (ዘክርያስ 13፥6)።
5. ስደት፣ በስሙ ምክንያት ልዩ ልዩ መከራ እንደሚደርስብን አስቀድሞ ተጽፎአል። “በእኔ ምክንያት ሰዎች ሲሰድቡአችሁና ሲያሳድዷችሁ፣ በውሽትም ስማችሁን ሲያጠፉ ደስ ይበላችሁ በመንግሥተ ሰማይ የምታገኙት ዋጋ ትልቅ ስለሆነ ደስ ይበላችሁ፤ በደስታም ፈንድቁ። ምክንያቱም ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያት እንዲሁ ስደትና መከራ አድርሰውባቸዋል” (ማቴ. 5፡11-12)። በኑሮ አለመመቻቸት፣ አልፎ አልፎ በማጣት ውስጥ፣ በመራብና በመራቆት ውስጥ እናልፍ ይሆናል። የምንቸገረው ጥሩ ክርስቲያኖች ስላልሆንን አይደለም። እንዲህ ቢሆን ኖር ኢየሱስ ራሱ ጥሩ ክርስቲያን አልነበረም ማለት ይሆናል።

ችግራችንን በምን ዘዴ እንፍታው?

1. ከችግራችን ለመሸሽ አንሞክር

አንዳንድ ሰው “ችግር አለብኝ” ብሎ ማመን ያቅተዋል። ችግር እንዳለበት ቢቀበል እንኳን ችግሩ በምን ምክንያት እንደደረሰበት ረጋ ብሎ ማሰብና ራሱን መመርመር አይሆንለትም። አንዳንድ ችግሮች ከውጪ የመጡ ብቻ ሳይሆኑ ሰውየው ራሱ የፈጠራቸው (self inflicted) ሊሆኑ ይችላሉ። ችግር እንዳለበት የማያምን ሰው ችግር እንዳለበት አምኖ ካለመቀበሉም ሌላ ከችግሩም ለመሸሽ ይሞክራል። ችግርን መለማመድ ሁልጊዜ ክፉ አይደለም። ያጠነከረናል፤ ብልህ ያደርገናል። ችግርን መቅመስ ለዕድገታችን የምንከፍለው ዋጋ ነው። ለዚህ ነው እግዚአብሔር አልፎ አልፎ በሕይወታችን ልዩ ልዩ ችግሮች እንዲደርሱብን የሚፈቅደው። የትልቁ የጄኔራል ሞተር መኪና ፋብሪካ ዋና ሥራ አስኪያጅ የነበረው የታወቀው አሜሪካዊ ቻርለስ ኬተሪንግ “የተወሳሰቡ ችግሮችን የመፍታት” ችሎታው በጣም ይደነቅ ነበር። ቀላል ከሆኑት ይልቅ ከባድ ናቸው የተባሉ ችግሮች ሲቀርቡለት ይበልጥ ደስ ይለው ነበር። ከበታቹ ለነበሩት የመሥሪያ ቤቱ አለቆች “ችግር ሲኖር ብቻ ወደ እኔ አምጡልኝ። ችግር ያጠነከረኛል፤ ሁሉ ነገር ቀላል ሲሆን ግን ያዳክመኛል” ይላቸው ነበር። የዚህን ምስጢር ከቻርለስ በፊት የሚያውቀው እግዚአብሔር በሰዎች ሕይወት ውስጥ ችግር እንዲኖር ፈቅዶአል።

2. ለራሳችን ቁጭ ብለን አንዘን

ብዙ ሰዎች ከደረሰባቸው ችግር (መከራ) ይልቅ ቁጭ ብለው ለራሳቸው በሚያዝኑት ሀዘን (self pity) የሚጎዱት ጉዳት ይበጣል። ጉዳት ሲደርስብን በአግባቡ ብናዝን ይህን ያህል መጥፎ አይደለም። ምክንያቱም በዚያ ውስጥም ማደግ እንችላለንና ነው። ኢዮብ ጉዳት ሲደርስበት “የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል፤ የተሰቀቅሁበትም ነገር ደርሶብኛል። ሰላምና ዕረፍት የለኝም። ለመከራዬ ፍጻሜ የለውም” (ኢዮብ 3፥26) በማለት የሀዘን ስሜቱን ገለጸ። “ክርስቲያን ስንሆን ሀዘን ከውስጣችን ፈጽሞ አይኖርም” ብለው የሚያምኑ አንዳንድ ሰዎች አሉ። ይህ ከመስመር የወጣ በመጽሀፍ ቅዱስ ያልተደገፈ አነጋገር ነው። ችግር በማንኛውም ሰው ሕይወት ውስጥ ሊደርስ የሚችል “እውነት” (reality) ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ሁልጊዜ የሚሠራው እውነትነት ባለው በሰው ሕይወት ውስጥ እንጂ ከዚያ ውጪ ፈጽሞ አይሠራም። በጌታ ስንታመን አሳዛኝ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ በትዕግሥት ማለፍ እንችላለን። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች ከሚባሉት ሰዎች መካከል አንደኛው ጳውሎስ ነው።

ኢየሱስ ጳጥሮስን ለሦስተኛ ጊዜ “ጳጥሮስ ትወደኛለህ?” ብሎ ሲጠይቀው እንዳዘነ መጽሀፍ ቅዱስ ይናገራል። ማርያምና ማርታ ወንድማቸው አልአዛር ሲሞት በጣም አዝኑ ነበር። ኢየሱስም ማርታና ማርያም ሲያለቅሱ አይቶ “እንባውን አፈሰስ” ይላል (ዮሐንስ 11፥35)። “የሀዘን ስሜትን መግለጽና” “ለራስ ማዘን” አንድ አይደለም። “ለራስ ማዘን” ማለት ራስን ፍጹም ዋጋ በሲና “ተስፋ የለሽ” አድርጎ መመልከት ነው። ለራሱ የምያዘን ሰው ደስ ብሎት ሳይሆን ተገዶ የሚኖር ይመስላል። የታወቀችው ፋኒ ክርሶቢ ስትወለድ ጀምሮ ዓይነ ሥውር ነበረች። ዓይነ ሥውር በመሆኗ ለራሷ ማዘን ወይም ሰዎች እንዲያዝኑላት አትፈልግም ነበር። አካለ ስንኩልነቷ ወደ ኋላ እንዲጎትታት ሳትፈቅድለት ብዙ መዝሙሮችን ደርሳለች። ለወዳጆቿም “ዓይነ ሥውር ነች ብላችሁ ለእኔ አትዘኑልኝ፤ እኔ በዓለም ውስጥ ደስተኛ ተብለው ከሚጥሩ ሰዎች አንዷ ነኝ” ትላቸው ነበር። ሀዘንን በደንብ ሳይወጡ ለረጅም ጊዜ በሀዘን ውስጥ ራስን ማኮታማተር፣ መጨረሻው ለራስ ማዘንን (self pity) ያመጣል።

አማኝ በደረሰበት ጉዳት እጁን አጣምሮ ለራሱ በማዘን ፈንታ “ከዚህም ውስጥ በጎ ነገር ሊወጣ ይችላል” በማለት ራሱን ማጽናናት ይችላል። የታወቀው ሳይንቲስት ቶማስ ኤድሰን ብዙ ምርመራ ያደርግበት የነበረው ቤተ-ሙከራው (laboratory) በእሳት ሲቃጠል ቆሞ ይመለከት ነበር። ለብዙ ዓመት የደከመበት፣ ላቡን ያን ጠባጠበበት፣ የደም ፅንባ ያፈሰሰበት የረጅም ዘመን ድካሙ በእሳት ሲነድና አመድ ሲሆን ቆሞ ይመለከት ነበር። የቶማስ ኤድሰን ልጅ እሳቱን ሲገባለቦል ረጋ ብሎ ቆሞ ይመለከተው የነበረውን አባቱን ጠጋ ብሎ “አባባ የደከምክበት ሁሉ አመድ ሆነ፤ ከዚህ በኋላ ምን ማድረግ ታስባለህ?” ሲል ጠየቀው። ቶማስ ኤድሰንም “እግዚአብሔር ይመስገን ስህተታችን ሁሉ አብሮ ተቃጠለ፤ አሁን በአዲስ ሀሳብና በአዲስ መንገድ መጀመር እንችላለን” አለው። የበሰለ ክርስቲያን በሕይወቱ አስደንጋጭ ነገር ሲያጋጥመው ቁጭ ብሎ ለራሱ በማዘን ፈንታ ሀዘኑን ተቋቁሞ ወደፊት ይቀጥላል። ድንጋጤ ውስጥ የሚከተን ነገር ሲደርስብን አናዝንም ማለት አይደለም። ማዘን የሰው ባህሪውና ተፈጥሮው ነው። ለራስ ማዘን (self pity) ግን ደካማነት ነው። ስለዚህ ጥቂት ነገር ሲደርስብን “ምንም ማድረግ አልችልም” በማለት እጃችንን አንስጥ።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እስክንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።